

Свято останнього дзвоника

«Прощання на шкільному вокзалі» 2017

В. 1: Травневий день зі світлими очима
Всміхаючись, ступає на поріг.

В.2: Вже рік шкільний лишився за плечима,
І літо безліч простила доріг

В. 1: Доброго дня, дорогі друзі. Шановні гості, батьки, вчителі, учні, вся шкільна родино. Ми радо зустрічаємо вас на нашому шкільному вокзалі, звідки вирушають у літо учні перевідних класів, а одинадцятикласники – у доросле життя.

В.2: 11 довгих років, проведених ними у залі очікування, пролетіли як одна мить...

В. 1: Це роки надій, тривог, мрій і сподівань, роздумів про майбутнє...

В.2: І от сьогодні на нашому вокзалі урочиста, хвилююча подія – на потязі, що рухається за маршрутом «Дитинство – доросле життя», вирушають у путь випускники 2017 року.

В. 1: Хай удача і щастя будуть вірними супутниками їм на цій дорозі.

(Звук потяга. Голос за кулісами:

Увага! До відправлення потягу, що рухається за маршрутом «Дитинство – доросле життя», залишилось 45 хвилин. Прохання пройти на перон вокзалу пасажирів, що відбувають у доросле життя – учнів ІІ класу разом з класним керівником Страшко Анжелюю Юрїівною.)

В.2: Ось вони – наші випускники!

В. 1: Дружні!

В.2: Талановиті!

В. 1: Енергійні!

В.2: Оптимістичні!

В. 1: Невгамовні!

В.2: Творчі!

В. 1: І просто найкращі!

(Звук потяга. Голос за кулісами: шановні пасажери випускного вагону-купе №11, прохання здати свій багаж у камеру схову)

(Випускники кладуть багаж у купу посеред подвір'я)

(спокійний фон)

В.2: Травневий день відлунює святково,
Тут радість й смуток у душі бринить.
Зібрало нині свято нас чудове:
Дзвінок останній в школі продзвенить.

В. 1: Тривога хвилини і хвилини слави
В доленоснім поклику століть.
Юність незалежної держави
Перед майбуттям своїм стоїть.

В.2: Їй дерзати, жити і творити
До зірок виборювати шлях,
Їй непереможно майоріти
В синьо-жовтих наших прапорах.

В. 1: На підняття державного прапора України та прапора селища Андріївки
стояти струнко!

(Марш. Підняття прапора, Гімн Андріївки)

В.2: Зібралась вся шкільна сім'я-
Майбутнє України, її слава.
Рівняймося, струнко всі!
Лунає Гімн держави.

В. 1: Свято останнього дзвоника оголошується відкритим.

(Звучить Гімн)

В.2: Слово надається начальнику шкільного вокзалу – директору школи
Людмилі Іванівні Кріпак.

(Виступ директора)

В.2: До перону шкільного вокзалу прибули почесні проводжаючі – наші
гості.

Слово надається _____

В. 1: До слова запрошуємо _____

В.2: Слово надається _____

В. 1: Слово надається _____

В.2: Сьогодні наш шкільний вокзал ніби притих, щоб попрощатися з вами, найстарші наші учні, провести на канікули молодших, щоб потім знову зустріти першого вересневого дня відпочилими, повними енергії та сил.

В. 1: Особливими будуть канікули для наших четвертокласників, адже нового навчального року вони вже не повернуться до своєї першої вчительки, бо вже переступили першу шкільну сходинку і після канікул будуть глибше пізнавати цей складний світ науки. Тож запрошуємо їх до слова.

Ч. 1: Хай пісня тут лине!

Хай сміх скрізь луна

У кожного радісна усмішка сяє

Всі дружні веселі, радійте за нас

Всі: Ми перейшли у 5 клас

Ч. 2: А провчилися всі ці роки

Ми ну просто залюбки!

На уроках ми — сороки,

На перервах — козаки!

Ч. 3: Хоч сьогодні в нас і свято,

Тільки є одна печаль:

Вчителька не йде у п'ятий,

Розлучатися так жаль!

Ч. 4: Учителько перша! Зібрались ми нині

Щоб шану і дяку віддати тобі

За ласку, за мудрість, бо в кожній дитині

Ти частку душі залишила навек.

(Пісня 4 класу)

В.2: Погляньте! Хто прибув на перон у цей час? Хто хвилюється за вас?

В. 1: Та це ж перші шкільні мами наших пасажирів Дахно Тетяна
Миколаївна та Фільчакова Світлана Анатоліївна.

В.2: Вони найперші в школі і в окрузі
Несуть всім учням світло і знання.
Їх щиро люблять діти, рідні, друзі...
Тож чесно заслужили визнання

В. 1: Випускники! Ми надаємо слово тим,
Хто вам давав колись наук основу,
Хто поруч був, як ви були малі.
Тож слово кажуть перші вчителі.

(Виступ перших вчителів)

*(Звук потяга. Голос за кулісами: на першу платформу шкільного вокзалу
прибуває паровозик «Непосиди»)*

Виступ учнів початкової школи

У. 1: Я так розумію, ці величезні валізи наших випускників нам у спадок
переходять.

У. 2: Хто як, а особисто я не згоден це джерело сколіозу на собі таскати.

У. 3: А я думаю, якщо ми виростемо такими ж розумними, ерудованими,
впевненими у собі, як наші випускники, то це надбання нам просто необхідно
забрати з собою.

У. 4: Я просто впевнений, що ніхто не примусить нас вчити все це за один
раз. Мама мені говорила, що першим класом все тільки починається. Тому
випускників треба запитати, як вони витримали таке навантаження.

У. 5: Заспокойся, якщо вони витримали, то й ми витримаємо. Результат того
вартий.

У. 6: Он які вони розумні, виховані, і взагалі дуже круті, хоч медалі вручай.

(Пісня)

То ж ми шлемо всім вітання
І найкращі побажання.
Будьте сильні і сміливі

І, звичайно, всі щасливі!

Ну, та слів уже доволі —
Ми лишаємося в школі.
Обіцяємо – завзято
Ми з вас приклад будем брати!

Буду я ходити в школу,
Буду вчитись залюбки,
Бо у мене гарний приклад —
Це ви всі, випускники!

В. 1: І нарешті на пероні нашого шкільного вокзалу з'явилися найрідніші проводжаючі.

В.2: Це люди, для яких ми завжди залишатимемось дітьми, для яких кожен наш крок, кожен вчинок, хороший чи поганий, завжди відгукнеться в серці радістю чи болем, щастям чи стражданням.

В. 1: Це – батьки.

В.2: Хай стелиться Вам доля рушниками,
Йдіть по життю лиш добрими стежками.

В. 1: Прийміть батьків своїх благословення,
Хай окриляє вас завжди натхнення.

(Виступ батьків)

Донечко мила, милий мій сину,
Виберіть чесну життєву стежину.
Юності вашої квітне розмай,
Ми вам пахучий спекли коровай.
Лагідні руки це тісто місили,
Хай не бракує снаги вам і сили.
Любляче серце його зігрівало,
Щоб у житті вам добро квітувало!

Впала у тісто солоня слеза –
Хай обмине вас життєва гроза!
Квітне калина на хлібові цім –
Щоб не забули ви батьківський дім!

- Доле! Де ти? Відгукнися!
Нашим дітям посміхнися.
Дай вдачу доброї людини,
Дай їм щастя, вірне, лебедине.
- Живе традиція народу України
Зерном пшеничним у дорогу проводжать
І рушником, що вишитий червоним,
Дорогу у майбутнє вистелять.
- Ідїть же, діти, в світ по рушниках розшитих,
Нехай дорога вам квітками розквіта.
Червоний колір хай життя дарує
На щастя, на любов, на долю, на літа.
- Хай щирою для вас земля вкраїнська буде,
Вона зуміє всіх дітей своїх зігрїть.
На радїсть і на труд ми вас благословляєм
І по правді, так, як слїд, на цїй землі живіть

(Батьки вручають хліб і сіль)

В.2: Ви школі кажете нині: «Прощай!»
І хоч не лоскоче очі печаль,
А все ж погодьтєсь, хвилювання...
Що скажете нам на прощання?

(Слово випускників)

1. Колись давним-давно, а точнїше майже 11 років тому, ми прийшли до Андрїївської школи. Багато випробувань і цікавих наук чекало тут на нас.
2. У 1 класі ми навчилися читати і писати, а дехто навїть списувати

3. У 2 класі навчилися відрізняти старшокласників від вчителів, і часом навіть вітатися до них.
4. А в 3 класі ми вже вміли знаходити їдальню навіть із закритими очима.
5. У 4 класі ми навчилися вимовляти повну назву своєї школи, дехто навіть з першого разу.
6. У 5 класі ми зрозуміли, що вчителів у школі більше, ніж учнів у класі, і тому довго плутали їх імена та по-батькові.
7. У 6 класі навчилися ховати крейду, щоденники, а дехто навіть своїх батьків.
8. У 7 класі ми вже знали, що похід медпункт можна зробити значно цікавішим, включивши до маршруту зупинку у їдальні або прогулянку коридорами школи.
9. У 8 класі навчилися швидко готувати позакласні заходи, деякі навіть за один день.
10. У 9 класі вже вміли користуватися одним зошитом на всіх уроках і вчити домашнє завдання, не відкриваючи підручника і в перервах між уроками.
11. У 10 класі навчилися закохуватися, а дехто навіть не один раз. А користуватися шпаргалками, підказувати і прогулювати уроки ми вміли одразу.
12. А про 11 ми що забули?
13. Звісно ні! Як можна забути про найяскравіші миті юності. Одинадцятий клас вчить нас дякувати та прощатися, і пам'ятати найкращі шкільні роки усе своє життя.
14. Ми не прощаємося з вами, ми лише кажемо «До побачення!», бо впевнені, що за розставаннями обов'язково будуть зустрічі.
15. Любі наші вчителі! Прийміть сьогодні щире подяку за те, що в будні і свята ви були поруч з нами,
16. За те, що терпляче вчили нас мудрого, доброго, вічного.

17. Низький уклін Вам, тим, хто так довго був поряд, допомагав,
переконував, підтримував.

18. Вам, тим, хто вчив відрізняти гарне від поганого, добре від злого.

19. Спасибі вам, учителі, за душу відкриту,

За ласку, турботу, любов, доброту.

20. Живіть довго-довго, милуйтеся цим світом,

Хай завжди для вас ніжно квіти цвітуть,

21. Хай щастям і сміхом наповниться дім,

За ваші турботи — низький вам уклін!

(Пісня)

(Квіти вчителям)

(Мелодія на вихід Мері Поппінс)

М.П.: Доброго дня, мої любі! Незабаром на вас чекає вітер змін. Вам було трішки тривожно, боязно. І ось я тут! Сьогодні замість парасольки я прилетіла ось на цих кульках. Вони чарівні – це кульки ваших мрій і бажань. Забажайте собі, чого вам хочеться, і воно неодмінно здійсниться. А для цього впевнено йдіть дорогою життя.

(Випускники йдуть, стають у коло беруть кульки)

М.П.:

Нехай майбутнє кольоровим буде,

Таким, як кульки, що тримаю я в руках.

(Мері віддає кульки випускникам)

Ту ниточку, що з'єднує з минулим,

Ви відпустіть – нехай летить

В небесну височінь крилатий птах.

Один, два, три Мрію відпусти!

(Випускники відпускають кульки)

Бажаю, діти, вам високого польоту,
Здоров'я, щастя, успіхів в житті.
Чекають вас нескорені висоти
Й випробування різні на путі.
Та ви не бійтеся, рушайте в путь сміливо (*Випускники йдуть на місце*)
Й душ своїх не розгубіть,
І пам'ятайте, що життя — це диво,
Тому його шануйте й бережіть.
Хай юність проминає швидкоплинно,
Усе минає, і минає час,
Та чисті думи і душа дитини
Ніколи хай не залишає вас.

В. 1: Вперед ви дивитесь з тривогою в очах!
Бо відчуваєте новий життя ковток.
І зараз, пролетить по нашій школі
Сумний і веселий... останній дзвінок!

В. 2: Це сонця промінь, чиста даль ясна,
А ще – твоя сімнадцята весна.
Це мрії, плани, це в майбутнє крок.
Хай пролуна востаннє твій дзвінок!

В. 1: Право дати останній дзвінок надається _____

(Звук потяга. Голос за кулісами: Увага! Прийшов час відправлення потягу, що рухається за маршрутом «Дитинство – доросле життя». Шановні пасажери, бережіть себе і щасливої вам дороги!)

В. 1: Наш потяг рвучко з місця рушив,
Блищать лиш на вокзалі ліхтарі,
І вже перон позаду, а за нами
Наввипередки вітер мчить вгорі!

В. 2: А час летить від вечора до рання —
В минуле вже немає вороття.
Наш потяг мчить з республіки «Навчання»
В республіку «Дорослого життя».

В. 1: Вирушайте назустріч великій долі! Хай щастить у дорозі!

В. 2: Стоголосо музика лунає,
Понад хмари лине срібний спів,
Хай здійсняться всі найкращі мрії

Разом: **Наших дорогих випускників!**

В. 1: Пишайсь випускниками, Україно мила!

Їм вчитись працювати залюбки.

Щоб їм в житті завжди усім щастило

Виносьте, мамо, вишивані рушники.

В. 2: Благословіть своїх дітей у путь,

І щастя їм, і злагоди бажайте.

На кращу долю вірність і любов.

Вкраїнським рушником благословляйте.

(Мелодія. Через коридор з рушників виходять випускники)

От срібний дзвоник продзвенів

І ніжно, й сумовито.

Чарівна пісня хай летить

І нас покличе в літо!

Щоб відпочили ми усі

У лісі і на річці,

Промчали босі по росі,

Поплавали в водичці.

Щоб на канікулах були

Щасливі та при ділі.

І знов до школи всі прийшли

Здорові й загорілі.

В. 1: Свято останнього дзвоника оголошується закритим.

В. 2: А зараз оголошення.